

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/51**z dnia 18 stycznia 2016 r.****wspierająca Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 oraz art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią UE”) ⁽¹⁾, której rozdział III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu tego rozprzestrzeniania.
- (2) Unia czynnie realizuje strategię UE i wprowadza w życie środki wymienione w rozdziale III tej strategii, zwłaszcza dotyczące ulepszenia, realizacji i upowszechniania Konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC).
- (3) W dniu 27 lutego 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/184/WPZiB wspierające BTWC i stanowiące część strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ⁽²⁾. Od czasu przyjęcia wspólnego działania 2006/184/WPZiB do BTWC przystąpiło kolejnych siedem państw. Wspólne działanie 2006/184/WPZiB wygasło w dniu 26 sierpnia 2007 r.
- (4) W marcu 2006 r. Rada przyjęła plan działania dotyczący broni biologicznej i toksycznej będący uzupełnieniem wspólnego działania 2006/184/WPZiB wspierającego BTWC ⁽³⁾. W planie tym przewidziano sprawne wykorzystywanie środków budowy zaufania oraz opracowaną przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) metodę prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego użycia broni biologicznej.
- (5) W dniu 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/858/WPZiB wspierające BTWC w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ⁽⁴⁾. Od czasu przyjęcia tego wspólnego działania 2008/858/WPZiB do BTWC przystąpiły kolejne trzy państwa, a kilka państw skorzystało z pomocy ekspertów Unii.
- (6) Na szóstej konferencji przeglądowej BTWC, w genewskim oddziale Biura ONZ ds. Rozbrojenia (zwanym dalej „UN ODA”) postanowiono utworzyć Jednostkę ds. Wspierania Realizacji BTWC (zwaną dalej „ISU”) posiadającą mandat na pięć lat (2007–2011); jednostka ta zapewnia wsparcie administracyjne posiedzeń uzgodnionych na szóstej konferencji przeglądowej oraz wsparcie w kompleksowej realizacji i upowszechnianiu BTWC, jak również w wymianie środków budowy zaufania.
- (7) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/429/WPZiB ⁽⁵⁾ w sprawie stanowiska Unii Europejskiej na siódmą konferencję przeglądową państw stron BTWC (zwaną dalej „siódmą konferencją przeglądową”).
- (8) Na siódmej konferencji przeglądowej postanowiono odnowić mandat ISU na kolejne pięć lat (2012–2016) i postanowiono rozszerzyć zakres jej zadań na realizację decyzji o utworzeniu bazy wniosków o pomoc i ofert pomocy oraz zarządzaniu tą bazą, a także na wspomaganie powiązanej z tym wymiany informacji wśród państw stron oraz, w stosownych przypadkach, wspieranie realizacji przez państwa strony decyzji i zaleceń sformułowanych na siódmej konferencji przeglądowej.

⁽¹⁾ Dokument Rady 15708/03. Nieopublikowany dotychczas w Dzienniku Urzędowym, dostępny na <http://register.consilium.europa.eu>.

⁽²⁾ Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 51.

⁽³⁾ Dz.U. C 57 z 9.3.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 29.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2011/429/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. w sprawie stanowiska Unii Europejskiej na siódmą konferencję przeglądową państw stron Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu (BTWC) (Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 42).

- (9) W dniu 23 lipca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/421/WPZiB ⁽¹⁾ wspierającą Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Od czasu przyjęcia decyzji 2012/421/WPZiB do BTWC przystąpiło kolejnych sześć państw, a kilka państw skorzystało z pomocy ekspertów Unii.
- (10) Cele decyzji 2011/429/WPZiB i decyzji 2012/421/WPZiB, w szczególności w zakresie tych kwestii, co do których osiągnięto konsensus na siódmej konferencji przeglądowej, powinny być w dalszym ciągu realizowane,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Na potrzeby niezwłocznego i praktycznego zastosowania niektórych części strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i korzystając z pomyślnej realizacji wspólnych działań 2006/184/WPZiB, 2008/858/WPZiB oraz decyzji Rady 2012/421/WPZiB, niniejsza decyzja stanowi operacyjne narzędzie polityki służące realizacji celów decyzji 2011/429/WPZiB i skupia się w szczególności na tych kwestiach, co do których osiągnięto konsensus na siódmej konferencji przeglądowej zgodnie z dokumentem końcowym z tej konferencji.

Niniejsza decyzja opiera się na następujących zasadach:

- a) jak najlepszym wykorzystaniu doświadczeń zdobytych za pomocą wspólnych działań 2006/184/WPZiB, 2008/858/WPZiB i decyzji Rady 2012/421/WPZiB;
- b) przemyśleniu konkretnych potrzeb wyrażonych przez państwa strony, jak również państwa niebędące stronami BTWC, związanych z lepszą realizacją i upowszechnianiem BTWC;
- c) zachęcaniu do lokalnej i regionalnej odpowiedzialności za przedsięwzięcia, by zapewnić ich trwałość w dłuższej perspektywie i stworzyć partnerstwo między Unią Europejską a stronami trzecimi w ramach BTWC;
- d) skupianiu się na działaniach przynoszących konkretne rezultaty lub przyczyniających się do szybkiego osiągnięcia wspólnego porozumienia, które będzie jednym z elementów ocenianych na konferencji przeglądowej BTWC przewidzianej na rok 2016;
- e) ujmowaniu wymiernych wskaźników wyników, które zostaną określone przed rozpoczęciem działań oraz, w miarę możliwości, wskaźników związanych z oddziaływaniem programów informacyjnych i edukacyjnych;
- f) wspieraniu przewodniczącego w posiedzeniach państw stron z myślą o ósmej konferencji przeglądowej i jak najlepsze wykorzystywanie mandatu ISU, co uzgodniono na szóstej konferencji przeglądowej oraz ponownie uzgodniono w szerszym zakresie na siódmej konferencji przeglądowej.

2. Unia Europejska będzie wspierała następujące przedsięwzięcia odpowiadające środkom zawartym w strategii UE:

- propagowanie powszechnego przystępowania do BTWC przez zachęcanie państw niebędących jej stronami do lepszego zrozumienia korzyści płynących z przystąpienia do BTWC oraz do bardziej intensywnego udziału w posiedzeniach BTWC i innych działaniach,
- polepszanie interakcji ze stronami pozarządowymi w kwestiach dotyczących nauki i techniki oraz bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej,
- rozwijanie krajowych zdolności do realizacji postanowień BTWC – zwłaszcza w krajach rozwijających się i w dziedzinach takich jak art. VII i X – przez poprawę jakości i ilości deklaracji składanych w ramach środków budowania zaufania, by poprawić zaufanie zgodnie z BTWC,
- wspieranie programu międzysesyjnego oraz przygotowań do ósmej konferencji przeglądowej,
- wzmacnianie opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ metody prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni chemicznej, biologicznej i toksycznej,
- udostępnianie metod upowszechniania wiedzy, edukacji i zaangażowania.

Szczegółowy opis tych przedsięwzięć znajduje się w załączniku.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/421/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. wspierająca Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 196 z 24.7.2012, s. 61).

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).
2. Techniczną realizację działań, o których mowa w art. 1, powierza się UN ODA. Biuro to będzie realizować swe zadanie pod nadzorem WP. W tym celu WP zawrze z UN ODA stosowne porozumienia.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 2 340 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UN ODA porozumienie o finansowaniu. W porozumieniu zostanie zawarte postanowienie, że UN ODA ma zapewnić wyeksponowanie wkładu Unii, odpowiednio do jego rozmiaru.
4. Komisja dąży do zawarcia porozumienia o finansowaniu, o którym mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie od wejścia w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia porozumienia o finansowaniu.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z realizacji niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UN ODA. Sprawozdania te będą stanowić podstawę oceny, której dokona Rada. Komisja przedstawia informacje na temat finansowych aspektów przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy od dnia zawarcia porozumienia o finansowaniu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 lub sześć miesięcy od dnia jej przyjęcia, jeżeli do tego czasu nie zawarto porozumienia o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. PRZEDSIĘWZIĘCIA

1.1. **Przedsięwzięcie 1: Wspieranie upowszechniania BTWC**1.1.1. *Cel przedsięwzięcia*

Propagowanie powszechnego przystępowania do BTWC przez zachęcanie państw niebędących stronami BTWC do lepszego zrozumienia korzyści płynących z przystąpienia do BTWC oraz do bardziej intensywnego udziału w posiedzeniach w ramach BTWC i innych działaniach. Przedsięwzięcie to będzie wspierało realizację decyzji i zaleceń sformułowanych na siódmej konferencji przeglądowej dotyczącej upowszechniania BTWC.

1.1.2. *Spodziewane wyniki przedsięwzięcia:*

- a) coraz więcej państw przystępujących do BTWC we wszystkich regionach geograficznych;
- b) większe zrozumienie BTWC przez właściwe organy krajowe, także przez członków parlamentów, lub umocnienie kontaktów subregionalnych dotyczących BTWC, aby propagować przystąpienie do BTWC i jej realizację;
- c) większa liczba państw, które zobowiązały się przystąpić do BTWC i które podejmują kroki w tym celu;
- d) większa liczba państw niebędących stronami BTWC biorących udział w działaniach i posiedzeniach w ramach BTWC;
- e) dobrowolna realizacja BTWC przez państwa przed ich przystąpieniem do niej.

1.1.3. *Opis przedsięwzięcia*

Na konferencjach przeglądowych BTWC regularnie stwierdzano, że sprawą dużej wagi jest zwiększenie liczby stron BTWC. Nadal są jednak 24 państwa, które nie są stronami BTWC – w większości są to państwa w Afryce i regionie Pacyfiku. Przedsięwzięcie to zawiera zatem konkretne programy skierowane do tych państw. W ramach tych programów prowadzona byłaby ścisła współpraca z odpowiednimi stronami, w tym Organizacją ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW), Komitetem 1540 Rady Bezpieczeństwa ONZ, z centrami doskonałości CBRN oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego (np. VERTIC i Instytutem Studiów nad Bezpieczeństwem) w celu rozwijania stałych związków roboczych między organami regionalnymi i subregionalnymi, w miarę potrzeby zapewniania konkretnie dostosowanych materiałów informacyjnych i bezpośredniego działania z państwami w danym regionie.

Na wniosek państw niebędących stronami BTWC zostaną przeprowadzone w tych państwach liczne działania na rzecz upowszechniania; działania te rozpoczną się od państw będących blisko przystąpienia do BTWC. W działaniach tych wykorzystywano by rozmowy i wyniki poprzednich warsztatów regionalnych, przenosząc je w sferę krajową; działania te dostosowywano by do sytuacji krajowej. Obejmowałyby one opracowanie przeznaczonego dla każdego państwa planu prac z zakresu upowszechniania, z udziałem krajowych zainteresowanych stron. W miarę możliwości i w stosownych przypadkach wizyty te mogłyby stanowić wspólne działanie państw stale ze sobą współpracujących i mających podobną sytuację. Głównymi punktami tych działań będzie przekazywanie konkretnych materiałów informacyjnych na temat korzyści płynących z przystąpienia do BTWC, upowszechnianie wiedzy wśród lokalnych zainteresowanych stron, w tym parlamentarzystów i innych decydentów politycznych, stworzenie koordynacji krajowej, oraz sponsorowanie udziału osób mających kluczowe znaczenie w posiedzeniach BTWC lub innych podobnych wydarzeniach.

1.2. **Przedsięwzięcie 2: Interakcja ze stronami pozarządowymi w dziedzinie nauki i techniki**1.2.1. *Cel przedsięwzięcia*

Poprawa interakcji między BTWC a stronami pozarządowymi, takimi jak środowisko naukowe oraz przemysł, poprzez organizowanie w okresie poprzedzającym ósmą konferencję przeglądową regionalnych warsztatów z zakresu problematyki naukowo-technicznej oraz bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej. Przedsięwzięcie to zapewni ponadto bezpośrednie zaangażowanie naukowców i osób zawodowo zajmujących się bezpieczeństwem biologicznym w krajach rozwijających się w upowszechnianie wiedzy na temat BTWC, aby rozwinąć możliwości skuteczniejszej realizacji BTWC i by ułatwić międzynarodową współpracę w celach pokojowych.

1.2.2. Spodziewane wyniki przedsięwzięcia:

- a) w środowisku naukowym i w przemyśle – lepsza wiedza na temat BTWC i kwestii pokrewnych oraz większy udział środowiska naukowego oraz krajowych i regionalnych stowarzyszeń naukowych, zawodowych i branżowych w realizacji BTWC;
- b) szersze i głębsze zrozumienie znaczenia kwestii naukowych i technicznych dla realizacji BTWC wśród krajowych decydentów i urzędników;
- c) konstruktywny wkład w rozważania kwestii nauki i techniki jako stałego punktu porządku obrad BTWC, a także wkład w rozważenie na ósmej konferencji przeglądowej sposobów polepszenia recenzji nowych odkryć nauki i techniki mających odniesienie do BTWC;
- d) większa interakcja między społecznością naukową, środowiskiem akademickim, organizacjami badawczymi, stowarzyszeniami zawodowymi, przemysłem i organami regulacyjnymi oraz decydentami na szczeblu krajowym i regionalnym, a także większy wkład w recenzje nowych odkryć nauki i techniki mających odniesienie do BTWC;
- e) propagowanie powiązań z innymi wielostronnymi i regionalnymi inicjatywami z dziedziny nauki i techniki; oraz
- f) zwiększona współpraca międzynarodowa w kwestiach naukowych i technicznych, która mogłaby wspierać budowanie w krajach rozwijających się zdolności w obszarach mających odniesienie do BTWC, zwłaszcza art. VII i X, takich jak wykrywanie i diagnoza ognisk chorób oraz zapobieganie im, szczepionki, terapia, metody analityczne, gotowość i reagowanie.

1.2.3. Opis przedsięwzięcia i jego realizacja

Warsztaty – w maksymalnej liczbie pięciu – organizowane we współpracy ze światowymi i regionalnymi stowarzyszeniami naukowymi, branżą (reprezentowaną przez światowe lub regionalne federacje i stowarzyszenia zawodowe takie jak zajmujące się bezpieczeństwem biologicznym) i ekspertami akademickimi skupiałyby się na tematach określonych na podstawie stałego punktu porządku obrad dotyczącego nauki i techniki oraz ich wpływu na bezpieczeństwo biologiczne i ochronę biologiczną; podczas tych warsztatów zachęcano by do dialogu regionalnego na te tematy, jednocześnie upowszechniając wiedzę w środowiskach naukowych i zawodowych w tych regionach. Warsztaty te będą w miarę potrzeby prowadzone przy okazji konferencji naukowych lub konferencji na temat bezpieczeństwa biologicznego, aby maksymalnie zwiększyć możliwości oddziaływania oraz zminimalizować koszty. Kluczowym elementem tych warsztatów będzie czynny udział naukowców oraz osób zawodowo zajmujących się regulacją z krajów rozwijających się, co będzie wymagało sponsorowania. Aby dalej podtrzymać zaangażowanie wyżej wspomnianych stron, zostaną udostępnione niewielkie granty umożliwiające im prowadzenie dalszych badań prowadzących do publikacji na tematy omawiane w trakcie warsztatów.

Możliwość dalszego trwania tego przedsięwzięcia będzie analizowana przez utworzenie wirtualnej sieci ekspertów wyłonionych spośród uczestników warsztatów. Eksperti ci mogą także być w składzie krajowych delegacji na posiedzenia BTWC i mogą brać udział w recenzowaniu nowych odkryć naukowych i technologicznych.

1.3. Przedsięwzięcie 3: Rozwijanie zdolności w celu realizacji BTWC

1.3.1. Cel przedsięwzięcia

Na siódmej konferencji przeglądowej ponownie potwierdzono, że stworzenie i realizacja niezbędnych środków krajowych poprawi skuteczność BTWC. Na tej konferencji wezwano państwa strony do przyjmowania środków legislacyjnych, administracyjnych, sądowych i innych – w tym z zakresu upowszechniania wiedzy i kodeksów postępowania – przeznaczonych do ulepszania realizacji BTWC na szczeblu krajowym oraz do zapewnienia bezpieczeństwa drobnoustrojów i innych czynników biologicznych lub toksyn. Na podstawie doświadczeń zdobytych za pośrednictwem wspólnego działania 2008/858/WPZiB i decyzji Rady 2012/421/WPZiB maksymalnie ośmiu krajom zostaną zapewnione rozszerzone programy wspomagania realizacji BTWC.

1.3.2. Spodziewane wyniki przedsięwzięcia:

- a) przyjęcie odpowiednich środków legislacyjnych lub administracyjnych, w tym przepisów prawa karnego, obejmujących pełen zakres zakazów i środków zapobiegawczych przewidzianych w BTWC i opracowanych na siódmej konferencji przeglądowej;

- b) skuteczne wdrożenie i egzekwowanie środków mających na celu przeciwdziałanie naruszeniu BTWC oraz nałożenie sankcji w przypadku naruszenia BTWC;
- c) ulepszenie koordynacji i kontaktów między wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w proces BTWC, w tym krajowymi i regionalnymi stowarzyszeniami na rzecz bezpieczeństwa biologicznego, parlamentarzystami i sektorem prywatnym, aby propagować skuteczną realizację;
- d) propagowanie programów upowszechniających wiedzę, kodeksów postępowania i norm bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej;
- e) utworzenie lub ulepszenie krajowych mechanizmów służących gromadzeniu wymaganych informacji oraz corocznemu przedkładaniu środków budowy zaufania;
- f) większa liczba państw stron regularnie uczestniczących w wymianie środków budowy zaufania i wyższa jakość przedkładanych informacji;
- g) większa liczba państw stron przedkładających drogą elektroniczną deklaracje dotyczące środków budowy zaufania;
- h) większa liczba państw stron aktywnie przyczyniających się do recenzowania najnowszych odkryć w nauce i technice w ramach BTWC;
- i) bardziej intensywna współpraca naukowa między krajami w dziedzinach odnoszących się do BTWC; oraz
- j) poprawa kompetencji i wiedzy technicznej u naukowców z krajów rozwijających się, którzy uczestniczą w takich programach.

1.3.3. Opis przedsięwzięcia

Każdy z tych programów będzie trwał około 12 miesięcy; będą w nim brać udział delegatury UE i centra doskonałości CBRN w państwach beneficjentach oraz, w stosownych przypadkach, regionalne centra ONZ ds. rozbrojeń, a strukturę programów stanowić będą:

- a) warsztaty wstępne na szczeblu krajowym, których celem będzie zgromadzenie wszystkich właściwych krajowych agencji i zainteresowanych stron, by przedstawić BTWC, określić zmotywowanych i solidnych partnerów lokalnych oraz dokonać wstępnej oceny potrzeb i priorytetów;
- b) wykorzystanie istniejącego przewodnika po środkach budowy zaufania i krajowego przewodnika po realizacji, a także odpowiednich informacji lub e-szkoleń przeznaczonych dla punktów kontaktowych BTWC dotyczących korzystania z platformy elektronicznej, gdy będzie ona już działać;
- c) opracowanie konkretnego planu działania dostosowanego specjalnie do państwa beneficjenta, który to plan obejmował będzie wizyty i warsztaty prowadzone przez podmioty udzielające pomocy w trakcie trwania programu oraz szkolenia prowadzone w państwach członkowskich UE lub gdzie indziej;
- d) realizację planu działania, przy czym podmioty udzielające pomocy będą prowadziły odpowiednie działania pomocowe (np. sporządzanie projektów aktów prawnych, szkolenia z zakresu bezpieczeństwa biologicznego lub ochrony biologicznej, kontrola wywozu towarów podwójnego zastosowania, opracowywanie i przedkładanie środków budowy zaufania, szkolenie policji, upowszechnianie wiedzy wśród naukowców, planowanie reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych itd.); oraz
- e) warsztaty końcowe po zakończeniu działań, w trakcie których podsumowane zostaną wszystkie wątki, agencje złożą sprawozdania ze swoich działań i postępów oraz zostanie dokonana ocena potrzeb w zakresie dalszej lub ciągłej pomocy.

Aby zapewnić sprawną i wydajną pomoc, zostaną zorganizowane warsztaty z ramienia UE dla ekspertów UE wspomagających państwa beneficjentów w ramach niniejszego przedsięwzięcia w celu omówienia sprawdzonych rozwiązań i odpowiednich przygotowań do działań pomocowych.

1.4. Przedsięwzięcie 4: Wspieranie programu międzysesyjnego oraz przygotowań do ósmej konferencji przeglądowej

1.4.1. Cel przedsięwzięcia

Przedsięwzięcie to skupia się na mobilizacji państw stron BTWC do czynnego udziału w ósmej konferencji przeglądowej przez organizowanie regionalnych lub subregionalnych warsztatów i oferowanie możliwości przemyślenia i omówienia głównych tematów programu międzysesyjnego w latach 2012–2015.

Obejmuje ono także praktyczne wsparcie odnoszące się do tematów omówionych w trakcie programu międzysesyjnego, takich jak art. VII oraz koncepcja wzajemnej weryfikacji.

1.4.2. Spodziewane wyniki przedsięwzięcia:

- a) lepsza wiedza na temat BTWC i ósmej konferencji przeglądowej przewidzianej na rok 2016 oraz jej znaczenia dla przyszłej ewolucji BTWC;
- b) kompleksowy i ogólnoregionalny dialog na temat kwestii, które mają zostać rozważone na ósmej konferencji przeglądowej;
- c) opracowanie pewnej liczby wniosków dotyczących nowych inicjatyw, które mają zostać zrealizowane po ósmej konferencji przeglądowej, oraz szerokie poparcie dla ich przyjęcia na tej konferencji;
- d) bardziej szczegółowe opracowanie koncepcji wzajemnej weryfikacji w ramach BTWC. Na przykład można poprzeć zorganizowanie jednego czy kilku takich działań w krajach trzecich oraz określić przydatne doświadczenia dotyczące znaczenia takiej koncepcji; oraz
- e) określenie doświadczeń uzyskanych z wybuchu epidemii eboli w Afryce Zachodniej, które mają znaczenie dla realizacji art. VII i X BTWC.

1.4.3. Opis przedsięwzięcia

Zostanie zorganizowana seria regionalnych lub subregionalnych warsztatów, aby podjąć tematy zawarte w programie międzysesyjnym na lata 2012–2015 oraz aby wspomóc przewodniczącą następnej konferencji przeglądowej przed ósmą konferencją przeglądową i w jej trakcie, z myślą o dalszej ewolucji BTWC; celem tych warsztatów będzie ułatwienie porozumienia na szczeblu regionalnym lub subregionalnym przez omawianie propozycji postępów w różnych kwestiach. Warsztaty takie mogą się odbywać obok warsztatów naukowo-technicznych opisanych powyżej, by w jak największym stopniu skorzystać z zasobów i wiedzy ekspertów, a także by umożliwić dialog i kontakty między naukowcami, bez względu na ich przynależność instytucyjną, oraz między decydentami. W miarę potrzeby wydarzenia będą także organizowane w Genewie. Warsztaty te powinny zatem mieć na celu udział naukowców i przedstawicieli przemysłu oraz stowarzyszeń zawodowych. Ułatwi to wypracowanie szerokiego konsensusu państw stron na rzecz stopniowego wzmacniania BTWC. Z warsztatami powiązany byłby program sponsorski, by umożliwić uczestnikom z państw stron rozwijających się udział w warsztatach i w ósmej konferencji przeglądowej. W związku z tym można zbadać sposób, w jaki sponsorowani uczestnicy mogą kontaktować się z członkami delegacji państw członkowskich UE w trakcie posiedzeń BTWC.

Warto zastanowić się nad sposobem, w jaki można wykorzystać art. VII BTWC, uwzględniając bogate doświadczenia zdobyte podczas wybuchu epidemii eboli w Afryce Zachodniej. Zostanie podjęta analiza zdobytych doświadczeń, koncentrująca się na skutkach wybuchu tej epidemii i międzynarodowej reakcji na niego dla realizacji art. VII BTWC, obejmująca także aspekty mające znaczenie dla art. X w kategoriach współpracy naukowej i opracowywania metod leczenia oraz szczepionek. Zostanie sporządzone sprawozdanie do rozważenia przez państwa strony przy przygotowaniach do ósmej konferencji przeglądowej.

Między państwami stronami zostanie podjęte przynajmniej jedno działanie z zakresu wzajemnej weryfikacji, by uzyskać szersze poparcie dla tej koncepcji oraz głębiej zbadać jej przydatność. Działanie to będzie oparte na działaniach przeprowadzonych we Francji w roku 2013 i przez kraje Beneluksu w roku 2015, na potrzeby sporządzenia sprawozdania do rozważenia przez państwa strony przed ósmą konferencją przeglądową. Zostanie także przeprowadzone badanie mające na celu określenie sposobu uczynienia bardziej skutecznymi przepisów art. V BTWC dotyczących konsultacji między państwami stronami.

1.5. Przedsięwzięcie 5: Wsparcie metody Sekretarza Generalnego ONZ

1.5.1. Cel przedsięwzięcia

Wzmacnianie opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ metody prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni chemicznej, biologicznej i toksycznej.

1.5.2. Spodziewane wyniki przedsięwzięcia

Wzmocnienie gotowości tej metody, w tym działania stosowne do wyników analizy doświadczeń zdobytych w ramach misji dochodzeniowej ONZ w roku 2013 w Syrii:

- a) rozszerzony spis przeszkolonych ekspertów (szkolenia podstawowe i specjalistyczne – szacunkowo odbyły się trzy szkolenia);

- b) zwołanie inauguracyjnego spotkania osób zainteresowanych tą metodą (jedno spotkanie); ma ono służyć jako metoda wewnątrzorganizacyjnej i międzyorganizacyjnej współpracy, również wtedy, gdy metoda prowadzenia dochodzeń nie jest uruchomiona, by ją regularnie oceniać i wzmacniać;
- c) szkolenia międzyorganizacyjne: szkolenia współorganizowane przez ONZ i inne organizacje międzynarodowe w celu wykorzystania i lepszego koordynowania istniejących zasobów i sprawdzonych rozwiązań, by maksymalnie rozwinąć sprawność i nie dopuścić do nakładania się starań (szacunkowo zwołane dwa szkolenia).

1.5.3. Opis przedsięwzięcia

Oprócz dalszego wsparcia świadczonego na rzecz regularnych podstawowych i specjalistycznych szkoleń oferowanych ekspertom ujętym w spisie dotyczącym metody prowadzenia dochodzeń, istnieje kilka powiązanych z tą metodą wydarzeń, które można określić jako ważne działania w ramach niniejszego przedsięwzięcia. Szczególnie ważne w tym względzie są działania mające na celu realizację m.in. wyżej wymienionych wniosków z próby z zastosowaniem zdobytych doświadczeń z misji ONZ w Syrii, a zatem wzmacniające metodę prowadzenia dochodzeń w wymiarze długoterminowym.

1.6. Przedsięwzięcie 6: Udostępnianie narzędzi upowszechniania wiedzy, edukacji i zaangażowania

1.6.1. Cel przedsięwzięcia

Stworzenie konkretnych i praktycznych narzędzi, materiałów i metod podejścia umożliwiających podjęcie działań opisanych w powyższych przedsięwzięciach. Narzędzia te będą tworzone w formatach dostosowanych do ich odbiorców, także w wersji drukowanej, i ogólnie wymagały będą tłumaczenia na wszystkie języki urzędowe ONZ. W celu propagowania korzystania z tych narzędzi, które zostały stworzone podczas poprzednich działań UE, wykorzystane zostaną: przewodnik po środkach budowy zaufania i krajowy przewodnik ds. realizacji.

1.6.2. Spodziewane wyniki przedsięwzięcia:

- a) wspieranie powyższych przedsięwzięć;
- b) lepsza wiedza na temat kwestii dotyczących broni biologicznej, odpowiedzialnego prowadzenia badań naukowych, oraz kwestii etycznych wśród studentów i ich nauczycieli;
- c) szerokie rozpowszechnianie materiałów informacyjnych na temat BTWC i szerszych zagadnień dotyczących potencjalnego niewłaściwego stosowania materiałów biologicznych.

1.6.3. Opis przedsięwzięcia

Dotychczas można określić pewną liczbę przedsięwzięć, natomiast inne pojawiają się, gdy przedsięwzięcie będzie w toku. Na przykład w poprzedniej kategorii jest to utworzenie działającego w sieci zasobu edukacyjnego i materiałów edukacyjnych przeznaczonych dla studentów uniwersytetów lub uczniów i nauczycieli biologii w szkołach średnich. Istotne będzie tutaj wykorzystanie metod takich jak aktywne uczenie się i mieszane formy uczenia się oraz koordynacja z dotychczasowymi inicjatywami takimi jak prace podjęte przez uniwersytet w Bradford we współpracy z innymi partnerami. Możliwym do określenia i koniecznym przedsięwzięciem jest także przetłumaczenie strony internetowej BTWC oraz materiałów wytworzonych na podstawie niniejszej decyzji Rady i wcześniejszych decyzji.

2. ASPEKTY PROCEDURALNE I KOORDYNACJA

Realizację przedsięwzięć uruchomi Komitet Sterujący z zamiarem ustalenia procedur i metod współpracy. Komitet Sterujący będzie regularnie (co najmniej raz na 6 miesięcy) weryfikować realizację przedsięwzięć, również z zastosowaniem łączności elektronicznej.

W skład Komitetu Sterującego wejdą przedstawiciele WP i UN ODA/ISU.

Wnioski państw stron, które nie są państwami członkowskimi UE, o pomoc i współpracę na mocy niniejszej decyzji powinny być kierowane do UN ODA/ISU. UN ODA/ISU dokona w odpowiednich przypadkach weryfikacji i oceny tych wniosków i przedstawi zalecenia Komitetowi Sterującemu. Komitet Sterujący przeanalizuje wnioski o pomoc, jak również plany działania i ich realizację. Na wniosek WP i uwzględniając wyniki rozmów na forum Komitetu Sterującego, WP podejmie ostateczną decyzję co do państw beneficjentów, w konsultacji z właściwymi grupami roboczymi Rady.

Aby zapewnić silne poczucie odpowiedzialności oraz trwałość zainicjowanych przez UE działań podejmowanych przez państwa beneficjentów, przewiduje się, że w miarę możliwości i w stosownych przypadkach wybrani beneficjenci zostaną poproszeni o opracowanie planów działania, w których określać się będzie między innymi harmonogram przeprowadzania działań finansowanych (w tym także finansowanych z zasobów krajowych), zakres i czas trwania danego przedsięwzięcia, główne zainteresowane podmioty. UN ODA/ISU lub państwa członkowskie UE, w odpowiednich przypadkach, będą uczestniczyły w przygotowywaniu tych planów działania. Przedsięwzięcia będą realizowane zgodnie z tymi planami.

3. SPRAWOZDANIA I OCENA

UN ODA/ISU będą przekazywać WP regularne półroczne sprawozdania z postępów w realizacji przedsięwzięć. Oprócz tego będą przedstawiane sprawozdania z poszczególnych działań pomocowych prowadzonych na podstawie ustalonych planów działania dla państw beneficjentów. Sprawozdania będą przekazywane odpowiedniej grupie roboczej Rady do oceny postępów i ogólnej oceny przedsięwzięć oraz w celu ustalenia ewentualnych działań następczych.

W miarę możliwości państwa strony BTWC będą informowane o realizacji przedsięwzięć, także drogą elektroniczną. Od państw beneficjentów będzie się oczekiwać informowania na posiedzeniach BTWC o postępie i wynikach działań realizowanych na rzecz tych państw oraz należytego uwzględnienia wsparcia ze strony UE.

4. UDZIAŁ EKSPERTÓW Z PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE

Czynny udział ekspertów z państw członkowskich UE jest niezbędny do pomyślnej realizacji decyzji. UN ODA/ISU będą zachęcane do korzystania z wiedzy tych ekspertów. Koszty delegacji związane z realizacją przedsięwzięć będą ujęte w niniejszej decyzji.

Oczekuje się, że w związku z przewidywanymi wizytami pomocowymi (takimi jak pomoc prawna lub pomoc w zakresie środków budowy zaufania) standardowo wizytę taką będzie składać grupa składająca się maksymalnie z trzech ekspertów; maksymalny czas trwania wizyty wynoszący pięć dni również będzie uważany za standardową praktykę.

Aby zapewnić sprawną i wydajną pomoc, zostaną zorganizowane warsztaty dla ekspertów UE wspomagających państwa beneficjentów w ramach niniejszego przedsięwzięcia w celu omówienia sprawdzonych rozwiązań i odpowiednich przygotowań do działań pomocowych, a także sporządzenia zestawu materiałów pomocowych takich jak prezentacje i publikacje.

5. CZAS TRWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji przedsięwzięć wynosi 36 miesięcy.

6. BENEFICJENCI

Beneficjentami przedsięwzięcia 1 będą państwa niebędące stronami BTWC (zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami) w przypadku działań upowszechniających, a także, w stosownych przypadkach, sektor prywatny, środowisko akademickie oraz organizacje pozarządowe.

Beneficjentami przedsięwzięcia 2 będą państwa strony, które będzie się wspomagać przy ocenie potencjalnych skutków nowych odkryć w dziedzinie nauki i techniki dla BTWC; będą nimi także przedstawiciele środowiska naukowego, międzynarodowe, regionalne i krajowe stowarzyszenia naukowe, środowiska akademickie i przemysł.

Beneficjentami przedsięwzięcia 3 w odniesieniu do działań związanych z rozwijaniem zdolności są państwa strony BTWC, przy czym szczególną uwagę będzie się zwracać na te państwa, które niedawno przystąpiły do BTWC, natomiast beneficjentami działań prowadzonych na podstawie art. X będą poszczególni naukowcy, konferencje i instytuty naukowe.

Beneficjentami przedsięwzięcia 4 będą państwa strony, a zwłaszcza urzędnicy pracujący nad zagadnieniami dotyczącymi BTWC, tacy jak urzędnicy wyznaczeni jako krajowe punkty kontaktowe oraz przebywający w stałych przedstawicielstwach w Genewie, eksperci zaproszeni do udziału w warsztatach i w próbie mechanizmu weryfikacji wzajemnej oraz osoby biorące udział w opracowaniach badań na podstawie art. V i VII.

Beneficjentami przedsięwzięcia 5 będą eksperci ujęci w spisie dotyczącym metody prowadzenia dochodzeń opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ, uczestnicy szkoleń i imprez dotyczących tej metody oraz uczestnicy spotkania zainteresowanych stron.

Beneficjentami przedsięwzięcia 6 będą te osoby, które tworzą odpowiednie materiały, jak również te, które z nich korzystają, np. studenci i nauczyciele, urzędnicy z branży i organizacje pozarządowe.

7. PRZEDSTAWICIELE STRON TRZECICH

Aby propagować poczucie odpowiedzialności na szczeblu regionalnym i trwałość przedsięwzięć, na mocy niniejszej decyzji finansowane będzie uczestnictwo ekspertów spoza UE, w tym ekspertów z organizacji regionalnych i innych właściwych organizacji międzynarodowych. Udział UN ODA/ISU w warsztatach na temat BTWC będzie finansowany. Udział przewodniczącego w posiedzeniach BTWC może być finansowany w indywidualnych przypadkach.

8. PODMIOT REALIZUJĄCY – KWESTIE DOTYCZĄCE PERSONELU

Biorąc pod uwagę pozabudżetowy charakter działań przewidzianych w niniejszej decyzji dla UN ODA, potrzebny będzie dodatkowy personel.

9. WYEKSPONOWANIE DZIAŁAŃ UE

UN ODA podejmuje wszelkie działania konieczne do upublicznienia faktu, że działanie to zostało sfinansowane przez Unię Europejską. Takie działania będą prowadzone zgodnie z komunikatem Komisji oraz Podręcznikiem dotyczącym komunikacji i widoczności w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej przygotowanym i opublikowanym przez Komisję Europejską. UN ODA zapewni zatem wyeksponowanie wkładu Unii przez stosowne logo i działania promocyjne, podkreślanie roli odgrywanej przez Unię, zapewniając przejrzystość swoich działań i podnosząc świadomość co do przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz powodów wspierania tej decyzji przez Unię, a także rezultatów tego wsparcia. Na materiałach wyprodukowanych w wyniku tego projektu w widocznym miejscu zostanie umieszczona flaga Unii zgodnie z unijnymi wytycznymi dotyczącymi prawidłowego wykorzystywania i reprodukcji flagi.
